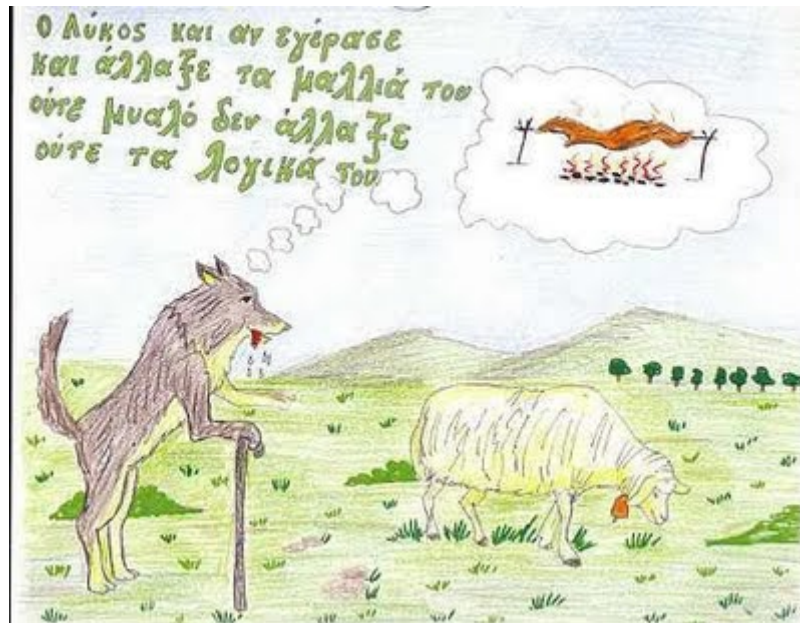
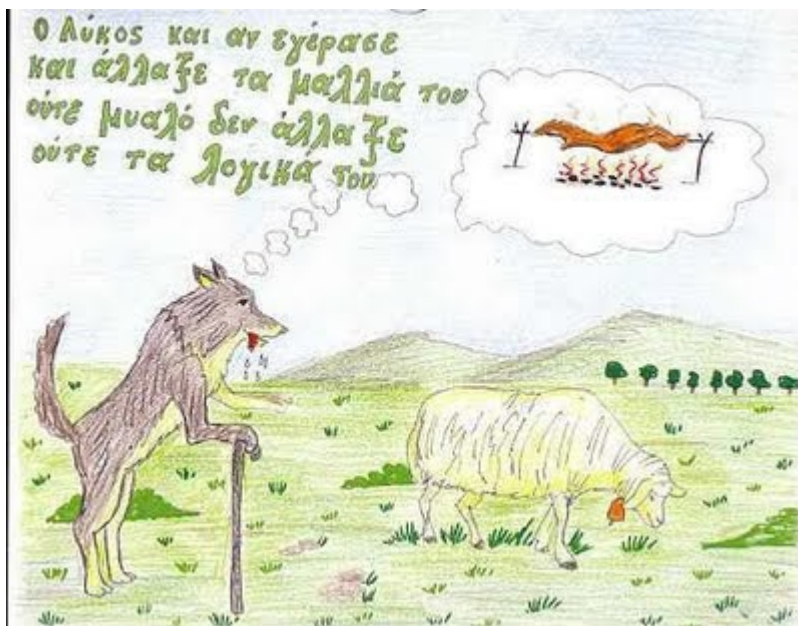

Τι γύρευε η αλπού (αλεπού)... στα θρησκευτικά;

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή

Γιάννης Τσίκουλας, Ομότιμος Καθηγητής Παιδιατρικής Α.Π.Θ.

Ο μπάρμπας ο Βασίλ(ι)ς και η θεία η Ασ(ι)μίνα πα-ντρεύτηκαν σε μεγάλη ηλικία. Απόκτησαν με πολλές προσπάθειες ένα αγοράκι τον Κώτσιο, στον οποίο προσέφεραν όλη τη συσσωρευμένη τους αγάπη και στοργή με περισσή φροντίδα. Η θεία η Ασ(ι)μίνα ασχολιόταν με τη λάτρα του σπιτιού με επίκεντρο τον Κώτσιο, να

μη του λείψει τίποτα, και ο μπάρμπας ο Βασίλ(ι)ς με τη βοσκή ενός μικρού κοπαδιού γιδιών, από το οποίο ζούσαν. Ο Κώτσιος μεγάλωνε μέσα στα χάρδια και το όνειρο της θείας της Ασ(ι)μίνας, το οποίο ασπάστηκε θέλοντας και μη και ο μπάρμπας ο Βασίλ(ι)ς, ήταν να τον κάνουν γραμματζούμινου. «Η θκός μας η Κώτσιους», διακήρυσσε σε κάθε ευκαιρία η θεία η Ασ(ι)μίνα, «θα μαθ' γράμματα για να γεν(ι) γραμματζούμινους.

Δε θα γεν(ι) σαν ιμάς τ'ς αγράμματ' να γυρίζ(ι) στα ρ'μάνια κι να βουσκάει γίδια».

Αλλά «άλλαί μεν βουλαί ανθρώπων, άλλα δε Θεός κελεύει». Ο Κώτσιος ήταν μεν ένα καλό και ευάγωγο παιδάκι αλλά στα γράμματα αποδείχθηκε ότι ήταν «ντιπ τούβλο», «ντιπ ντουβάρ'» όπως τον χαρακτήριζαν οι συγχωριανοί του ή «ανεπίδεκτος μαθήσεως» όπως τον χαρακτήριζαν οι δάσκαλοί του.

Έμενε στάσιμος δυο-τρία χρόνια σε κάθε τάξη. «Τίναζε του κανόν(ι)» συχνά πυκνά, όπως έλεγαν εκεί-να τα χρόνια για όποιον έμενε στην ίδια τάξη και του το θύμιζαν όλοι σε κάθε ευκαιρία λέγοντάς του κοροϊδευτικά «Κώτσιου, σπούμ του κανόν(ι), σπούμ του κανόν(ι)». Η κοροϊδία των δύστυχων μαθητών που έμεναν στάσιμοι ήταν ένα απάνθρωπο μπούλιγκ της εποχής εκείνης. Ευτυχώς όμως το αυτί του Κώτσιου δεν ίδρωνε. Δεχόταν στωικά τη μαθησιακή του δυσκολία. Έφτασε 15-16 χρονών και ήταν ακόμα μαθητής της τετάρτης Δημοτικού. Η θεία η Ασ(ι)μίνα βέβαια ούτε συζήτηση να παραιτηθεί από το όνειρό της να τον κάνει γραμματζούμινου. Ο καημένος ο μπάρμπας ο Βασίλ(ι)ς όσο περνούσαν τα χρόνια ένιωθε τις δυνάμεις του να μειώνονται. Πολύ θα ήθελε τον Κώ- τσιο να τον βοηθάει στα γίδια. Έβλεπαν την ταλαιπωρία του και οι φίλοι του και τον συμβούλευαν να σταματήσει τον Κώτσιο από το σχολείο αφού δεν έπαιρνε τα γράμματα. Μια νύξη όμως, που έκανε στη θεία την Ασ(ι)μίνα για το θέμα αυτό έπεσε στο κενό. Όπως είπαμε το όνειρο της θείας της Ασ(ι)μίνας να κάνει τον Κώτσιο γραμματζούμινου ήταν αδιαπραγμάτευτο.

Μέχρι που η κατάσταση έφτασε στα όρια!

Ένα βράδυ ο μπάρμπας ο Βασίλ(ι)ς μπαϊλντισμένος από την ολοήμερη δουλειά με το κοπάδι γύρισε στο σπίτι σοβαρά προβληματισμένος για το τι μέλλει γε- νέσθαι με το θέμα του Κώτσιου. Μέχρι τότε δεν είχε ιδία αντίληψη για το μαθησιακό επίπεδο του Κώτσι- ου, καθ' όσον η θεία η Ασ(ι)μίνα δεν τον άφηνε να το ελέγξει και να το αντιληφθεί. Παρά «τα κανόνια που τίναζε» ο Κώτσιος, η θεία Ασ(ι)μίνα ήταν καθησυχαστική. «Δεν πειράζ'(ι)» του έλεγε «θα παρ' μπρουστά του πιδί. Θα γεν'(ι) γραμματζούμινου». Εκείνο το βράδυ όμως ο εξουθενωμένος μπάρμπας Βασίλ(ι)ς ήταν αποφασισμένος να προχωρήσει. Να πάρει την κατάσταση στα χέρια του. Φωνάζει λοιπόν τον Κώτσιο και ιδού ο διάλογος που έλαβε χώρα μεταξύ του

ηλικιωμένου πατέρα στο ρόλο εξεταστού μαθησιακού επιπέδου και του δεκαεξάχρονου υιού του, μαθητού τετάρτης Δημοτικού:

- Έλα να μι πεις, βρε Κώτσιου, σας έμαθε πουλλά γράμματα σήμιρα η δάσκαλους;
- Ου πατέρα, μας έμαθι πουλλά θρησκευτικά σίμιρα η δάσκαλους.
- Κι τι σας έμαθι στα θρησκευτικά, βρε Κώτσιου;
- Μας έμαθι για ... τ'ν αλπού, πατέρα!

Κόκκαλο ο δύστυχος ο μπάρμπας ο Βασίλ(ι)ς. Παρά την αγραμματοσύνη του, παρά την αγαθοσύνη του, παρά τα όσα του έλεγε η θεία η Ασ(ι)μίνη μπόρεσε επιτέλους να καταλάβει το «βάθος το δυσθεώρητον» της άγνοιας και του «ανεπίδεκτου της μαθήσεως» του Κώτσιου.

«Τι γύρευε η αλπού... στα θρησκευτικά;», αναρωτήθηκε ο φτωχός ο μπάρμπας ο Βασίλ(ι)ς και άνοιξαν επιτέλους τα μάτια του. Την άλλη κιόλας ημέρα τον σήκωσε, απ' τ' χαράη, του είπε «τέρμα το σχολείο» και τον πήρε μαζί του στα γίδια, όπου προφανώς ήταν η θέση του.

Φαίνεται είναι σωστό αυτό που λένε «έκαστος εφ'ώ ετάχθη». Ο Κώτσιος δεν είχε ταχθεί «να γεν(ι) γραμματζούμινους» όπως βέβαια κι η αλπού δεν είναι ταγμένη στην ύλη των Θρησκευτικών!

Υ.Γ. Ευχαριστώ τον φίλο μου τον Μιχάλη Καρτσιώτη, πρόεδρο του Παγχαλκιδικού Συλλόγου, που μου διηγήθηκε την ιστορία αυτή του Κώτσιου, χαρίζοντας μου μια ανεξάντλητη πηγή γέλιου στην κάθε θύμησή της.

Πηγή: «Παγχαλκιδικός Λόγος», Περιοδική έκδοση του Παγχαλκιδικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης «Ο Αριστοτέλης», § Τι τον έμαθε τον Κώτσιο ο δάσκαλος στο μάθημα των Θρησκευτικών, Τεύχος 31ο , Απρίλιος-Μάιος-Ιούνιος 2017.